

[Hauberg.]

vel, ret beset, være lige saa ønskelig fra Konsulentens Side set. Men nægtes kan det ikke, at man i nogen Maade, nemlig for de 2 Prøveaars Vedkommende, bevarer de samme uheldige Forhold som nu, og maaske var det værd at overveje, om man ikke helt skulde stryge Prøvetiden eller indskrænke den. Saa vidt mig bekendt har man ikke andre Steder en tilsvarende Bestemmelse om en saadan Prøvetid, og man vil jo altid her have med Ansøgere at gøre, der ikke er helt uprøvede Folk, idet man ogsaa fremtidig bevarer Bestemmelsen om, at Ansøgerne for at være kvalificerede skal have været Lærere i Folkeskolen i 10 Aar. Denne Bestemmelse har jo desuden den Virkning, at man aldrig kommer til at vælge blandt ganske unge Ansøgere.

Jeg forstaar, som sagt, godt Ministerens Stilling til og Begrundelse for den 2-aarige Prøvetid; men det kan, som jeg har sagt, ikke nægtes, at man for de 2 Prøveaars Vedkommende bevarer de Ulemper, som man nu søger at fjerne. Jeg henstiller derfor, at man tager Spørgsmaalet op og overvejer, om man ikke skulde gaa bort fra de 2 Prøveaar, der her er Tale om.

I det Forslag, Ministeren sidste Aar fremsatte, var der ogsaa medtaget et Forslag til Ændring af § 10, der angaar Forældreraadene. Disse Ændringer har Ministeren i Aar udeladt og henviser til de Bestemmelser, der sidste Aar gennemførtes om Skolenævn i de sønderjyske Landsdele. Jeg kan være enig med Ministeren i, at man skal lade disse Skolenævn virke en Tid, inden man gaar til en Ændring af Bestemmelserne om Forældreraadene. Det er jo ikke udelukket, at man gennem disse Skolenævn kunde gøre visse Erfaringer, som senere kunde vise sig gavnlige. Jeg forstaar, at det er Ministerens Mening kun at ændre den gældende Lovs § 17 angaaende Skolekonsulenterne, og jeg skal derfor i øvrigt ikke komme meget ind paa andre Ændringer, men vil dog gerne fremsætte et Par Bemærkninger.

Det forekommer mig, at der ved fremtidige Ændringer er to Ting, man særlig maa have Opmærksomheden henvendt paa. For det første maa man, overalt hvor det er gørligt, søge at faa den samme Ordning for hele Landet, saaledes at vi faar den samme Ordning i Sønderjylland som i det øvrige Land. For det andet tror jeg, at man sikkert vilde staa sig ved at finde frem til et Raad, et Nævn eller en Kommission, saaledes at man samlede baade Forældre, Lærere og Bevillingsinteresserne i een In-

stitution. Saa vilde alle interesserede Faktorer være repræsenteret, naar et eller andet Spørgsmaal var til Drøftelse, og det er da min Tro, at man havde et godt Grundlag for at naa til den fælles Forstaaelse, som man jo altid skal naa til, naar en Opgave skal løses. Da jeg i øvrigt deler Ministerens Anskuelse: at disse Ændringer bør vente til senere, skal jeg ikke sige mere herom.

I Forbindelse med § 17, der angaar Konsulenterne, har jeg en Henstilling til Ministeren. Det drejer sig om Skoledirektionernes Indstilling af Konsulenterne. I Henhold til den gældende Lov skal Skoledirektionen indstille 3; men det er mig bekendt, at man fra flere Sider har ønsket, at Direktionen i Stedet for skulde indstille 5, og da man i Henhold til Lovens § 31 har denne Ordning, naar det angaar Indstillinger af Overlærere, finder jeg det ganske rimeligt, at man indfører en tilsvarende Bestemmelse for Amtsskolekonsulenternes Vedkommende; af Hensyn til Ministeren selv vilde det vel ogsaa være rimeligt, han faar jo da saa i hvert Fald 5 i Stedet for 3 at vælge imellem.

Mit Parti anser de foreslaede Bestemmelser for langt bedre end de nugældende, og idet jeg haaber, Ministeren vil være imødekommende over for de Smaaændringer, jeg her har omtalt, anbefaler jeg paa mit Partis Vegne Forslaget til velvillig Behandling.

Arnth Jensen: Naar man ser tilbage paa Rigsdagsarbejdet i indeværende Samling, har det formet sig efter den Linie, at man kun har beskæftiget sig med Sager, der har haft Relation til den opstaaede udenrigspolitiske Situation, eller ogsaa med Sager, som forskellige Loves Udløb og Forlængelse nødvendiggjorde, og jeg har forstaaet det saadan, at ikke blot Rigsdagen, men ogsaa den høje Regering var indforstaaet med denne Fremgangsmaade.

Efter Fremsettelsen af nærværende Regeringsforslag, der ikke kan siges at være motiveret af nogen af de ovennævnte Grunde, kunde man egentlig fristes til at mene, at Regeringen i nogen Maade allerede nu ønsker at forlade den hittidige Fremgangsmaade og i stærkere Grad genoptage det almindelige Lovgivningsarbejde. Hvis det er Tilfældet, maa man imidlertid betegne det foreliggende Forslag som ret mangelfuldt, idet det kun omhandler et enkelt Punkt i den gældende Lov, en Lov, der dog efter Ministerens egen Forelæggelsestale at dømme, og dermed formentlig ogsaa efter Regeringens Mening, paa mange andre